

بازرسی مواد ۹۱ و ۹۲ قانون مدیریت خدمات کشوری :

- ۱- سوء استفاده از موقعیت شغلی در جهت کسب منفعت خود و بستگان و آشنایان
- ۲- پرداخت کمک بلاعوض به مراکز و موسسات خیریه و اخذ مبالغی از آنها
- ۳- خرید اقلام و وسایل مورد نیاز اداری و غیر اداری از فروشگاه ها و مراکز با در نظر گرفتن مصالح شخصی نه سازمانی
- ۴- حمایت از افراد و مراکز و موسساتی که توسط افراد ذی نفوذ معرفی می شوند بدون در نظر گرفتن اثربخشی فعالیت ها
- ۵- پرداخت کمک های موردی به افراد خاص معرفی شده بدون بررسی مددکاری
- ۶- عدم در نظر گرفتن نظر مددکار در کمک به افراد نیازمند
- ۷- صدور مجوز تاسیس و پروانه فعالیت به افراد خاص بدون در نظر گرفتن نیازسنجی شهرستان ها که در ابتدای سال در سایت بهزیستی قرارداد می شود نادیده گرفتن اصل برابری فرصتها
- ۸- سوء استفاده از امکانات دولتی در اختیار در جهت منافع شخصی (خودرو، تلفن، رایانه و...)
- ۹- عدم نظارت بر فرآیند ارائه خدمات رو به مردم
- ۱۰- صدور ماموریت های نشسته برای برخی از کارکنان
- ۱۱- تدریس در ساعات اداری در جهت منافع شخصی
- ۱۲- واگذاری طرح ها به انجمن ها و مراکز خصوصی و اجرای آنها توسط خودکارمند یا بستگانش
- ۱۳- واگذاری طرح ها و برنامه ها به تعدادی مشخص از مراکز
- ۱۴- تحصیل در ساعات اداری و عدم استفاده از مرخصی شخصی
- ۱۵- اخذ حق الزحمه از مراکز و موسسات با تحت فشار قراردادن آنها قبل از رسیدگی و صدور چک
- ۱۶- پرداخت وام و تسهیلات اشتغال زایی به غیر مددجویان و بستگان توسط کارشناس
- ۱۷- انعقاد قرارداد با کارمندان دولت با توجه به قانون منع مداخله کارکنان دولت
- ۱۸- تعارض منافع و صدور مجوز برای مدیران و کارشناسان